

සිතේ ක්‍රියාකාරීත්වය

Stress ගැන කතා කරද්දී තවත් පැහැදිලි කරගත යුතු විශේෂ කරුණක් ඇත. එනම් අප මේ "හිත" කියා හඳුන්වන දෙය ගැන බුදුන්වහන්සේ කර ඇති විග්‍රහය සරල වශයෙන් හෝ දැන ගැනීම වැදගත් වන බව ය. "හිත" කියා වචනයක් අප භාවිතයේ පැවතුන ද, බුදුන්වහන්සේගේ දේශනාවල එසේ සඳහන් වී නැත. බුදුන් වහන්සේ අප මේ "හිත" කියා හඳුන්වන දේ ගැන දේශනා කරද්දී බොහෝම පැහැදිලි ව ඒ ඒ අවස්ථා වලදී හිතේ ඇති වන එකිනෙකට වෙනස් ක්‍රියාකාරීත්වයන් පැහැදිලි ව වෙන වෙන ම නිර්වචනය දී ඇත. "විඤ්ඤාණා", "මනෝ", "චිත්ත", යන වචන තුන බුද්ධ දේශනාවල බහුල ව "හිත" වෙනුවට භාවිතා කර ඇත. මෙයින් හිත යන්න දෙයක් නොව විවිධ ක්‍රියාකාරීත්වයන් රැසක් බව පැහැදිලි වේ.

විඤ්ඤාණය යනු;
අපගේ පංචේන්ද්‍රියන්ගේ ක්‍රියාකාරීත්වයයි.

සාධක දැවීමේ නිසල කාරණාව

(ආතතිය, මානසික පීඩනය පාලනය කරගැනීමට අත්වැලක්)

පූජ්‍ය බෝධි චිත්තා මෙහෙණීන් වහන්සේ
මෙල්බන් නුවර නිසල අරණ

2

සිත නිවන ලිපි මාලාව - දෙවන කොටස

උදා - ඇස් පෙනීම - වක්‍ර විඤ්ඤාණය කරත් ඇසීම - සෝන විඤ්ඤාණය නාසයට දැනීම - සාහා විඤ්ඤාණය දිවට දැනීම - පිපින විඤ්ඤාණය බවට දැනීම - කාය විඤ්ඤාණය වේ.

මේ පංචේන්ද්‍රියන්ගේ ක්‍රියාකාරීත්වයට තමාගේ ඉන්ද්‍රිය වගේම පිටස්තර බලපෑමක් ද ඇවසාවේ. උදාහරණයක් ලෙසින් ඇස ගත්විට ඇස බාහිරින් එන ආලෝකයට යැවේදි වු විට හා බාහිර වස්තූන් තම දර්ශන පරිච්ඡේද ඇති විට "පෙනීම" යන ක්‍රියාවලිය හට ගනී. අද විද්‍යාවෙන් අප පංචේන්ද්‍රියන්හි ක්‍රියාකාරීත්වය ලෙසේ සිදුවන බවට සොයාගෙන ඇත. නමුත් බුදුරජාණන් වහන්සේ කිසිම විද්‍යාගාරයක, උපකරණයක පිහිටක් නොහැකිව ස්වයං අවබෝධයෙන් මෙම ක්‍රියාකාරීත්වය සිදුවන ආකාරය අවුරුදු 2500 කට පෙර "වක්‍රාව ජව්වච රූපේචි, උපපජ්ජන වක්‍ර විඤ්ඤාණා" යනුවෙන් දේශනා කර ඇත. මේ පංචේන්ද්‍රියන් තුළින් දැකීම, ඇසීම, දැනීම, යන ක්‍රියාවලිය පමණක් සිදු වේ. නමුත් මෙය ක්‍රියාදායක ඇසුරුම පමණි. මේ ඉන්ද්‍රියන්ට දැනීම, ඇසීම, දැනීම දේවලට තේරුමක් දිය නොහැක. උදාහරණයක් ලෙස ගතහොත් ඇසට පෙනෙන්නේ වර්ණ හා හැඩතල පමණයි. එයට තේරුමක් දීමට හැකියාවක් නැත.

මනෝ යනු;

විඤ්ඤාණය ඇති වූ පසු ඒ පනිවුඩ මොළය කරා ගමන් කර, මොළයේ ක්‍රියාකාරීත්වය උපයෝගී කර ගෙන දුටුව, ඇසුණු හා දැනුණ දෙයට තේරුමක් දීමයි. එම තේරුම් දීම, ඇසුණේ මැරීම ගැනිනම් බලවන කිරීම යන මතයින් කෙරෙන ක්‍රියාව 'මනෝ' යනුවෙන් හැඳින් වේ. මෙම 'මනෝ' හි ක්‍රියාකාරීත්වයෙන් මවන ඇඳහය 'ධම්ම' නම් වේ. ඇසට - රූප අර්මුණු වන්නාක් මෙන් කටට - ශබ්ද අර්මුණු වන්නාක් මෙන් තහනට - ගඳ සුවඳ අර්මුණු වන්නාක් මෙන් දිවට - රස අර්මුණු වන්නාක් මෙන් කයට - ස්පර්ශ අර්මුණු වන්නාක් මෙන් මනසට - ධර්ම අර්මුණු වේ.

"මනෝ ප්‍රතිබලනා ධර්මො - මනෝ සෙට්ඨා මනෝමයා" යනුවෙන් ධර්ම පදයේ පදමුවන ආකාරවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කර ඇත්තේ මනසේ ඇතිවන කල්පනාවට අනුව සාදා ගන්නා ඇඳහය සවිඥානව ව කරන හැම දේටම මුලික වන බවයි. චිත්තය යනු;

මනසේ කල්පනාවෙන් මෙවු ඇඳහය අනුව දුටුව, ඇසුණු, දැනුණ දේට දුන් තේරුම හේතුවෙන් ආකාරවත්, බියක්, කෝපයක් වැනි හිතේ හා ගන් ඇති වන ඇතිවීමේ නැතහොත් චිත්තයට ඇතිවීම වේ. මේ ඇතිවන ආකාරවත්, බිය, කෝප වැනි හිතේ ඇතිවන කම්පනයන් "චිත්තයේ" ක්‍රියාකාරීත්වය වේ. දුටුව හේතුවෙන් චිත්තයේ මේ ඇතිවීමයි. මේ චිත්තයේ ක්‍රියාකාරීත්වය නිසා චේතනා සෑදේ. මේ චේතනා තණ්හාව ම මුල් වී ඇති වේ. එම චේතනා ක්‍රියාවට හැසු වීට කල්පය බව "චේතනා හා නිබ්බේති කම්මං වචුම" යනුවෙන් බුදුන් වචනා ඇත. මොළය පාදක කරගැනීමෙන් මනෝහිත හටගන්නා කල්පනා හා ඇඳහස් ද, චිත්තයේ ක්‍රියාවලියෙන් හටගන්නා චේතනාවක් ද, සම්පූර්ණයෙන්ම එකිනෙකට වෙනස් වූ ක්‍රියාවලියන් තේතුවෙන් සැදුණු එකිනෙකට වෙනස් චලයන්

දෙකක් ම බව පහත සඳහන් වන කරුණු ගැන කල්පනා කර බැලීමෙන් යමෙකුට පහසුවෙන් තේරුම්ගත හැකිය.

මනසට අර්මුණු වන ධර්ම එනම් කල්පනා හෙවත් ඇඳහස් හා චිත්තයේ ක්‍රියාකාරීත්වය මුල් වී හටගන්නා චේතනා යනු එකම දෙයක් බැව් බොහෝ දෙනා සිතීමට පෙළඹී සිටිනුයේ යුතු පිටකයේ ඇති නිර්මල බුද්ධ දේශනාව නිවැරදි ආකාරයෙන් තේරුම් නොගත් නිසා විය හැකි ය.

බුදුන් "චේතනා හා නිබ්බේති කම්මං වචුම" යනුවෙන් වචනාලේ "චේතනාව ම කර්මය වන බව"යි. යමෙකුගේ සාධාරණ පැරැන්නට උපකාරී වන්නේ කර්මයයි. තවදා කර්ම සාදා නොගෙන චීවත්වන පිරිසක් ද සිටිති. එනම් රහතන් වහන්සේලා ය.

යමෙක් රහතන් වූ පසු තවදා අලුතෙන් කර්ම සාදා ගැනීමක් සිදු නොවේ. මෙසේ වන්නේ රහතන් වූ විට අවිද්‍යාව දුරු වීම නිසා, තණ්හාව හට නොගැනීමෙන් ද තණ්හාව නොමැති නිසා තණ්හාව මුලික වී සෑදෙන ලෝභ, ද්වේෂ, මෝහ පාදක වී චිත්තයේ චේතනාවන් හට නොගැනීමත් නිසා ය. එනම් රහතන්වහන්සේලාගේ චිත්තය තවදා කිසි දා නො ඇතිවීමෙන් පරිදි නිවී ඇති හෙයින් තවදා කිසිකෙසේත් චේතනා සෑදීමක් සිදු නොවේ. "අඤ්ජනා වේතෝ වීමුක්ඛි" යනුවෙන් හඳුන්වන්නේ, මෙම තවදා කුපිත මනාවන ලෙස රහතන්-වහන්සේලාගේ හිතේ ඇතිවුණ නිවුන චිත්තයේ ස්-වභාවය නිසා ලබාගත් වික්‍රමයයි.

යමෙක් රහතන් වූ පසු පිරිනිවන්පානා තෙක්, මොළේ ආධාරයෙන් ක්‍රියාකාරී වන "මනෝ" හි ක්‍රියාකාරීත්වය මුලිකත්වයෙන් එනම් බුද්ධිය දියුණු කිරීමේ එලය වන ප්‍රඥාව මුල්කරගෙන පිරිනිවන් පානා තුරු ලොවෙහි වැඩ හිදී, මේ කාලය තුළ දී චේතනා නොමැති නිසා "කර්ම" සෑදීමක් සිදු නොවන අතර උත්වහන්සේ එදිනෙදා සිදුකරන සියලු දේ හුදු "ක්‍රියා" පමණක් ම වේ. මෙසේ රහතන්වහන්සේලාගේ මනස තුළ සිදුවන ක්‍රියාකාරීත්වය පදනා බැඳීමේ දී "මනෝ" මුල් වී සාදාගන්නා ඇඳහස් හා චිත්තය මුල් වී සාදා ගන්නා චේතනා යනු දෙවර්ගයක් බව මහාව පැහැදිලි වේ.

අද විද්‍යාවෙන් ද සිහිවිලි (Thoughts) හා චිත්තාවේග (Emotions) යනු පැහැදිලිව ම එකිනෙකට වෙනස් ක්‍රියාකාරී ක්‍රියාකාරී දෙකක් බව විලිගෙන පමණක් නොව එම ක්‍රියාකාරීත්වය කෙසේ සිදුවන්නේ ද යන්න ද අද වන විට තරමක් දුරට සොයා ගෙන තිබේ. අප සිතුවිලි මොළයේ මතුපිටින් ම ඇති සෙරිබරල් කෝර්ටෙක්ස් (Cerebral Cortex) හි ඇති නියුරෝන (Neurons) ස්නායු වල ආධාරයෙන් පනිවිඩ ගමන් කිරීම නිසා සිදුවන බව ද, චිත්තාවේග වලට ප්‍රධාන වශයෙන් වගකිව යුත්තේ මොළයේ ඇති ඇමිග්ඩෙලා (Amygdala) නම් කුඩා ග්‍රන්ථිය බව ද සොයාගෙන ඇත. ඇමිග්ඩෙලා පාලන මැදිහිටියක් සේ ක්‍රියාකාරීත්වය ඒ ඒ චිත්තාවේග වලට අනුකූල වී අදාළ ග්‍රන්ථි වලට පනිවිඩ යවමින් අදාළ හෝමෝන රුධිරයට ලාභය වීමට ඉඩ සලසයි. ඉන්පසු එම රසායනික ද්‍රව්‍ය සහිත කෝප වූ මේ මුළු රුධිරයේ ම (සියලු සෛල තුළ) ගමන් කරයි.

රුධිර ධාවන පද්ධතියේ පොම්පය තැනීමේ පාලන මැදිහිටිය හදවත බව ද විද්‍යාවෙන් සොයා ගෙන තිබේ. ඉහත කී සොයා ගැනීම් හා සලකා බැලූ විට චිත්තය හා හදවත අතර ඇති සබඳතාව ද මොළය (මනස/මනෝ) හා සිහිවිලි අතර ඇති සබඳතාව ද

මීට අවුරුදු 2500 කට පෙර බුදුරජාණන් වහන්සේ බොහෝම පැහැදිලිව ම අපට දේශනා කර ඇති දේශනා බොහෝ විද්වතුන්ගේ විශ්මයට පාත්‍ර වී ඇත.

මෙම විග්‍රහය බුදුදහම විද්‍යාවට සමාන කිරීමට ගන්නා උත්සාහයක් නොව අපට නොතේරුණා යම් යම් ධර්ම කරුණු වෛද්‍ය විද්‍යාවේ, මනෝ විද්‍යාවේ සොයා ගැනීම් තරමකට හෝ උපයෝගී කර ගනිමින්, තේරුම් ගැනීමට ගන්නා වූ උත්සාහයක ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් සටහන් වූවකි.

අප හිත හා කය ක්‍රියාකාරී අත්දැකීම් යම් තරමක් දුරට වෛද්‍ය විද්‍යාව, මනෝ විද්‍යාව මගින් සොයා ගෙන ඇත. මේ අවස්ථාවේ දී අප උත්සාහ කරනුයේ ද 'අප' ගැන තේරුම් ගැනීමට යි. ලෙඩක ප්‍රකෘති දී අප වෛද්‍ය විද්‍යාවේ සොයා ගැනීම් පිලිගෙන සහනයක් ලබා ගැනීමට දුප්පත්, පො-හොසත්, ලොකු, කුඩා, ධනවත්, බලවත්, රජවරු, සිටුවරු, සාමාන්‍ය වැසියන් ආදී වශයෙන් ආගම, ජාති, කුල, පැවිදි හේදයකින් තොරව කොයි කවුරුන් එහි පිහිටි පහසුත් නම්, නොදන්නා නොතේරුණ දෙයක් එසේ පැවතීමට ඉඩ තේරුම් වඩා ඒවා පහසුවෙන් තේරුම් ගැනීමට වෛද්‍ය විද්‍යාවෙන් මනෝ විද්‍යාවෙන්, යම් යම් නිවැරදි සොයා ගැනීම් උපයෝගී කර ගැනීම වඩා වැදගත් නොවන්නේ ද? බුදුන් කල ඇතැම් පිරිස් පොළවට වතුර බිඳක් උරාගන්නා ආදරු කිරිසෂායා කර, ගසකින් හොඳයක් බිඳගෙන සැට බලා සිටීමෙන්, කුඹුරක වී වැටීමට, පහන් දැල්ලක් ආදී දේ උපයෝගී කරගනිමින් තමුන්ගේ අත්දැකීම් හා යම් යම් උදාහරණ, උපහරණ උපයෝගී කර ගනිමින් තමුන්ට නොගන්නා දහම් කොටස් අවබෝධ කරගත් බවට මමාවට සාක්ෂි ඇත. තතු මෙසේ නම්, වෛද්‍ය විද්‍යාවේ හා මනෝ විද්‍යාවේ නිවැරදි සොයාගැනීම් දෙය සිට, ඒවා උපයෝගී කරගනිමින්, මොළු අවබෝධ කර ගැනීමට උත්සාහ ගැනීමට ඇති බාධා කීව?

එකල තිබුණේ කෘෂිකාර්මික යුගයකි. මෙකල විවිධ වන්සේ සොබාදහමට, නොවිභවයට එකල ඇත්තන් මෙන් සම්පූ භවය. මෙකල තාක්ෂණය, විද්‍යාව හා විද්‍යුත් මාධ්‍ය දියුණු වී ඇති යුගයකි. මෙකල ඇත්තන්ගේ ජීවත් වන පර්යාය, අධ්‍යාපනය හා මෙවලම් විද්‍යාවේ හා තාක්ෂණයේ වැඩි බලපෑමකින් නිර්මාණය වී ඇත. එවිට නිරායාසයෙන් ම මොවුහු යම් යම් දේ අවබෝධ කර ගැනීමට උත්සාහ ගන්නා විට දී තමුන්ට ලැබී ඇති ආහායයන්ට අනුව ඒවා තේරුම් බේරුම් කර ගැනීමට උත්සාහ ගනිති. බුදුරජාණන් වහන්සේ එකල ධර්ම දේශනා කර වචනාලේ එකල සිටි පිරිසේ බුද්ධියට හෝවර වන පරිදි හා මුහුට සම්ප, තේරුම් ගැනීමට පහසු උදාහරණ නොගත් පාමින් ය. මෙකල අප හට නොතේරුණ ධර්ම කොටස් තේරුම් ගැනීමට කාලීන දේ හෝ උපයෝගී කර ගනිමින් උත්සාහ ගන්නේ නම් ධර්මය තේරුම් ගැනීමට උත්සාහ නොකර නිකමේ සිටිනවාට වඩා එය ප්‍රයෝජන සහිත නො-වන්නේ ද?

අද කාලයේ බොහෝ දෙනාට මනුස්සයකුට ව ඉපදීමට වාසනාව තිබුණ ද තිරිසුන් මෙන් චිත්තාවේග මුල් කර ගෙන ජීවත් වන නිසා මනුස්ස-සාමාන්‍ය ලැබීම නිසා විදිය හැකි නිසම සැසස නොවිඳින අතර එයින් ගත හැකි විපුල ප්‍රයෝජනද ලබා නොගනිති. මනුස්ස වෙසින් ඉන්නා වූ අමනුස්සයන් ද, තිරිසුන් ද, මෙකල පුලුහ ව දහන ගත

හැකි අතර දෙවි මිනිසුන් ද, ඉඳහිට හමු නොවන්නේ නොවේ. උපතින් මිනිස් කයක් ලද පමණින් "මනුස්ස"කම නොලැබේ, "මනස්ස - උස්සකම" අවබෝධයෙන් ලබා ගත යුත්තකි.

තමාට ආවේගයක්, උදාහරණයක් ගතහොත් කේන්ද්‍රයක් ආ විට, එම ආවේගය තමා තුළ හටගෙන ඇති බව දැන ගන්නේත්, එය හැකි වී නිසා පසු එය තමා තුළ හැකි බව දැන ගන්නේත් තමා මිය අනුන් හෝ බාහිර බලවේගයන් නොවන බව අවබෝධ කර ගැනීම අපහසු කරුණක් නොවේ. මෙහිදී තමා තුළ කේන්ද්‍රය හට ගැනීම සම්බන්ධයෙන් අප හට අනුගත දොස් පැවරීමට නොහැකියා යේ ම. එය සර්වබලධාරී බාහිර බලවේගයක කැමැත්තට අනුව සිදුවිය යැයි කියමින් මෙහි වගකීම බාහිර කෙනෙකුට/දෙයකට පවරා අපට හිඳුනස් එමඳු කළ නොහැකිකකි. ඒ ඒ මොහොතේ හටගන්නා කේන්ද්‍රයේ කිරීමානා අපම වේ. එසේ නම් කේන්ද්‍රය ඇති කරගන්නා සේ එය හැකිවන ලෙස අප සතු කාර්යයක්, වගකීමක් බවට පත් වේ. බාහිර බලවේගයක කැමැත්තට මේවා සිදුවුණි නම් මහාව චරිතයන්ගේ අසරණවීම කෙබඳු වේ දැයි සිතා ගැනීමට පවා නොහැකි වේ. බුදුන් වහන්සේ පැහැදිලිවම හේතුවා දී ඇත්තේ මෙම ආවේගයන් ඇති වන්නේ කෙසේද කියා නො දන්නා නිසා අප ඒවාට හොඳින් වන අත්දැකීම්, ඒවා ඇති වීමට බලපාන හේතූන් හඳුනා ගැනීමෙන්, බුද්ධිය පාවිච්චි කර එම හේතූන් වෙතත් කිරීමෙන් අපට එම අහවභවය වලද වෙනස් කිරීමට ඇති හැකියාව සහ එය කරගන්නා ක්‍රමවේදයන්ය. අන් සියලුම ජීවිතට වඩා බලවත් වන මනුස්ස චරිතයා අතර උපපන්නියක් ලබා ඇති නිසා මෙසේ ආවේගවලට වහුන්ගේ නොවී තම පාලනය තම අතට ගෙන මෙම සියලු ආවේග මැඩ, ඒවා නිසා හටගත් දුකෙන් මිදී, හිටි සැතපීමට අප හට හැකියාව ලැබී ඇති බව බුද්ධිය දේශනාව මොහොත් අවධාරණය කරයි.

"මතුද සස්" එනම් "මනුස්ස" යනුවෙන් හඳුන්වන්නේ මෙම චිත්තාවේග ඇතිකර මනස උස්ස කර ගැනීමට/බුද්ධිය දියුණු කරගැනීමට හැකියාව ඇති චරිතයන්ගේ ඉහල මට්ටමක සිටිනා සත්වන් කෙටිධායකයයි. මේ චිත්තාවේග මනස මෙන් මොළය පමණක් ආශ්‍රිත ව සිදුවන ක්‍රියාකාරීත්වයක් නොව මුළු රුධිරය පුරාම සිදුවන ක්‍රියාකාරීත්වයක් බව පැහැදිලි වේ. එබැවින් චිත්තයේ ඇතිවීම මුළු රුධිරයේ ම ඇතිවීමකි වේ. තවදා මනසක් කර ගන්නවා නම්, මෙහිදී සිදුවන්නේ තමන් මවගත් ඇඳහයට අනුව මොළය විසින් ඒ ඒ අදාළ ග්‍රන්ථිවලට පනිවිඩ යැවීම මගින් ඒ ඒ ග්‍රන්ථිවලට අදාළ ලෙස ව ගෝමෝන ලේ ධාතුවට ස්‍රාවය කරනු ලැබීමයි. එවිට දේ ධාතුව අපිරිසිදු වූයේ යැයි කියනු ලැබේ. මේ අපිරිසිදු වන ලේ ධාතුව හාලයේ ආධාරයෙන් මුළු රුධිරය පුරා විසිරී නැත. මෙවිට එම හෝමෝනවල අඩංගු රසායනික වශයෙන් අනුව මුළු රුධිරයේ ම සියලු පද්ධතීන්හි සිදුවන ක්‍රියාකාරීත්වයන්හි වෙනසක් සිදු කරයි. අපේ සිතේ පමණක් නොව ගෞරව ද සිදුවන මේ ඇතිවීම නිසා රුධිරයේ මාංශ පේශීන් හා අවයව තදවීමකට මෙන් ම හා ඇති පීඩනයකට ද ලක් වේ. මෙවිට මේ තදවීම මේ දැඩි අපහසුතාවයක් ලෙස දැනේ. මේ අපහසුතාවය ගැනිවත්තේ එම ආවේගය ක්‍රියාවකට නොවීමෙන් පසු ය. මෙවිට තදවුණු මාංශ පේශීන් ලිහිල් වී මුදුල් (Relax) වී නිසා සෙරුණු අපහසුතාව මග නැත.